

קיצור הדף היומי

יום שני, י"ג באדר א' תשפ"ב

חגיגה ♦ ה

ט. רי"ו: ותסיתני בו לבלעו - עבד שמסיתין לרבו וניסת, תקנה לו?
י. הן בקרשיו לא יאמין - במי יאמין?
והבין: כשראה אדם שלא לוקח **תאנים בשלות** לדרך, שמתקלקלות.
יא. **וקרבתו אליכם למשפט, והייתו עד ממהר..** - עבד כזה תקנה לו?
במשפטים ובמנאפים.. ובעושי שקר שכיר - קלות כחמורות,
ומטי גר - [ומטי] - כמטה דין שמים, ולא יראוני - שא"כ, מוחלין מיד.
יב. **יביא במשפט על כל נעלם - שגגה כזדון, תקנה לו?**
כל נעלם - ההורג כינה מול חברו או יורק בפניו [ונמאס],
אם טוב ואם רע - צדקה לעני ברבים מביישו, ג. לאשה בסתר חשד,
ג. לבשר לא מנוקר לאשתו בער"ש מכשילה.
יד. **כי תמצאן אתו רעות.. וצרות - ממציא לו רעות וצרות, תקנה לו?**
רעות שצרות זו לזו [צרעה עקרב] או מעות לעני בדחקו הנוגשים לוקחים
והסתרתי פני מהם, והיה לאכול - שאינו באלו, אינו מישראל.
אסתיר פני **ביום ההוא - בחלום בלילה, אדבר בו שיתפלל.**
וכן **ובצל ידי כסיתוך - ידו נטויה עלינו להגנה.**
מין אצל הקיסר סימן לריב"ח: 'עם שאדונו החזיר פניו ממנו',
סימן ריב"ח 'ידו נטויה עלינו' והוציאו **המין להורג, שלא הבין פריב"ח.**
בפטירתו אמר: כשאבדה עצה מישראל נסרחה חכמתם של אוה"ע.
יד. ר' אילא: **מגיד לאדם מה שחו - רבו מגיד מה שיחו, תקנה לו?**
דשיחה קלה שבינו לאשתו מגידים בשעת מיתה, ולרצותה מותר, כרב ששחק.
אף הקב"ה בוכה.
במסתרים תבכה נפשי - מקום ו'מסתרים' שמו, בבתי גואי.
מפני גוה - גאוות **ישראל שניתנה לנכרים, או מלכות שמים.**
ודמע תדמע מקדש ראשון ושני, - ותרד עיני דמעה
כי נשבה עדרה' - ישראל שגלו, או ביטול תורה מחמת גלות.
והך ויקראה'.. לכני.. - ביום חורבן, אף בבתי בראי.
ועל אלה בוכה כל יום: א. על שיכול לעסוק בתורה ואינו עוסק,
ב. על שאינו יכול ועוסק, ג. ועל פרנס המתגאה.
רבי קרא: **השליך משמים ארץ - נפל ספרו, אמר מרמא לעמיקתא.**
הקבלת פני רבו
רבי הלך בדרך עם ר"ח, ונכנסו להקביל פני ת"ח עיור,
בירכם הקבלתם פנים שרק נראים, תזכו להקביל שכינה שרק רואה,
ששמע מרי"ע ויחי.. לנצח.. כי יראה חכמים - הרואם יחיה.
רב אידי אב רי"ע: הלך ג' חודשים ללמוד יום אחד חזר לשמח בחג
ושחקו עליו: 'בר בי רב דחד יומא',
דרש רי"ו, לפייסו: **ואותי יום יום יירשון העוסק בתורה לשמה יום אחד**
כעסק כל השנה, ולהיפך בפורענות: יום לשנה במרגלים.

קיצור הדף היומי

יום שלישי, י"ד באדר א' תשפ"ב

חגיגה • ו

קטן, לב"ה: שאינו יכול לאחוז יד אביו מירושלים להר הבית.

ואמו הביאתו לירושלים דחייבת בשמחה, אבל פטור כל שאינו יכול להמשיך ברגל עם אביו להר הבית.
לב"ש: חנה לא עלתה עם שמואל שיכול לרכב על אביו שהיה רגיש. אביו: אין חינוך לקטן מדרבנן במקום שגדול פטור מדאורייתא, ולכן קטן חגר לב"ש או סומא לכו"ע אף שיכול להתרפא - פטור

ב"ש ראייה שתי כסף.. וב"ה ראייה מעה כסף.

טעם ב"ש: א. **ראייה** כולה לגבוה ב. בעצרת יש יותר עולות. טעם ב"ה: א. **חגיגה** לפני הדיבור ב. בנשיאים יש יותר שלמים. ב"ש: **גם ראייה** לפני הדיבור, **ויליף** מנוהג לדורות עצרת. ב"ה: **בחגיגה** עדיפות דב' אכילות, **ויליף** מקרבן יחיד נשיאים. נמצא שלב"ש: בסיני הקריבו **עולת ראייה**, ולב"ה: **עולת תמיד**.

הסוברים עולת ראייה.

בית שמאי - כדאמרן.

ר' ישמעאל - דכללות בסיני, ופרטות באהל מועד -

ואם תמיד א"כ היה בתחילה **בלי** הפשט וניתוח, ואח"כ **עם**.

[אבל לר"ע: גם פרטות בסיני, ושוב באהל מועד, ושוב בערבות מואב].

ר' אליעזר - עלת תמיד העשיה בהר סיני - נאמרה שם, **ולא קרבה**,

ד'הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר? שנזופים היו.

[אבל לר"ע: **קרבה**, וקרא: שרק לויים שלא עבדו ע"ז, הקריבוהו].

הסוברים עולת תמיד.

בית הלל - כדאמרן. ר' עקיבא - כדאמרן.

ר"י הגלילי - ג' מצוות נצטוו ברגל: ראייה, חגיגה, שמחה -

ראייה כולה לגבוה, **חגיגה לפני הדיבור**, **שמחה** אף בנשים,

וס"ל לריה"ג: שבתחילה **בלי** הפשט וניתוח, ואח"כ **עם**,

וא"כ גם לרי"ש: יתכן כך, **ומחקהו**.

בעי ר"ח: וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת - כבשים,

ויזבחו זבחים שלמים לה' - פרים, או הכל פרים.

נפק"מ: לטעמים, או לנודר כעולת סיני - **תיקו**.

להנצה

לינק להצטרפות

קיצור הדף היומי

יום רביעי, ט"ו באדר א' תשפ"ב

חגיגה • ז

תנן התם: **לא לו אין שיעור**: פאה, בכורים, ראיון, גמ"ח, ות"ת.

אין שיעור לדמי קרבן ראייה

מראב"ר: **לראיון אין שיעור למעלה ולמטה, מדאורייתא,**

אבל אמרו חכמים: ראייה מעה כסף, וחגיגה שתי כסף.

אין שיעור לראיית פנים בעזרה, עם או בלי קרבן

ראיון - לרי"ו: ראיית פנים בעזרה, ר"ל: ראיית פנים עם קרבן.

בהו"א לכו"ע: **ביו"ט ראשון** ראייה חייבת בקרבן,

וכן: **בשאר הרגל** אם הביא - מקבלים,

לא הביא - לרי"ו: א"צ להביא, לר"ל: צריך להביא.

ויקשה לרי"ו: **ולא יראו פני ריקס?**

ועוד יקשה מדתניא: **ראייה בזבחים** ולא בעופות - כחגיגה,

וראייה בראוי לה' עולה - כחגיגה בראוי להדיוט שלמים,

שלא יהא שולחנך מלא ורבך ריקס,

ועוד יקשה מדתניא: **ולא יראו פני ריקס** - אין נראין ריקנין,

ומתוך: **כל אלו ביו"ט ראשון.**

ויקשה לר"ל: **יִרְאֶה יִרְאֶה אתם** רואים אותי כמו שאני רואה אתכם בחנם,

לכך למסקנא לכו"ע: **אם לא הביא** - א"צ,

ואם הביא - לרי"ו: אסור יותר מקרבן אחד ולר"ל: מותר.

ויקשה לר"ל: **'הוקר רגלך מבית רעך'** - בחטאות ואשמות,

ו'אבוא ביתך בעולות' - בעולות ושלמים, **ותנ"ה.**

'כל זכוך' שיכול לעלות עם כולם, יצאו אלו שריחם רע,

ולא למעט ה' בנים היום, וה' מחר - דמי יהא העצלן?

עולות במועד באות מן החולין, והשלמים מן המעשר.

יום טוב הראשון של פסח, לר"ש: מן החולין, לר"ה: מן המעשר.

ישראל יוצאין יד"ח: בנדרים ונדבות ובמעשר בהמה,

והכהנים: בחטאות ואשמות, בכור וחזה ושוק, ולא עופות ומנחות.

ה"ק: **עולות** נדרים ונדבות **באות במועד** - ולא ביו"ט,

ועולת ראייה אף ביו"ט [כב"ה דמביאין עולות, לב"ש רק שלמים] -

ורק מן החולין - כדין דבר שבחובה.

ושלמי שמחה - אף ממעשר שאינו חובה דוקא בשלמים.

ושלמי חגיגת א' פסח ב"ש **חולין** חובה, ב"ה **אף ממעשר** בטופל.

ופסח קמ"ל: ט"ו מחולין, **אבל** י"ד ממעשר, שאינה דאורייתא.

להנצה

קיצור הדף היומי

יום חמישי, ט"ז באדר א' תשפ"ב

חגיגה ♦ ח

והך דשלמי חגיגה לב"ה ממעשר, אף דחובה מחולין - **טופל**,

לחזקיה: **טופלין רק בהמה** ממעשר **לבהמה** מחולין.

ולר"י: **טופלין רק מעות** ממעשר **למעות** מחולין, וקונה בהמה אחת.

ת"כ דר"י: **מסת** [מס] - מהחולין, כאשר יברכך ה' - **שמערב** ממעשר.

ת"כ חזקיה: **מסת** - מהחולין,

ב"ש: **אחר יום ראשון** - ממעשר שלמי שמחה,

ב"ה: **אחר אכילה ראשונה** - ממעשר טופל בהמה.

ושאר הפסח - יוצא יד"ח במעשר בהמה [לשמחה],

וביו"ט לא, שמא יעשר ביו"ט ויבוא לצבוע באדום.

ישראל יוצאין יד"ח: כנדרים ונדבות וכו'.

ד'ושמחת בחגך' לרבות כל מיני שמחות.

אבל לא בעופות וכמנחות.

לברייתא: **בחגך** מי שחגיגה באה מהם [**חלב חגי**] - בהמה.

לר"א: **ושמחת** - יצאו שאין בהם שמחה,

בחגך - ולא באשתך' שאין נושאים במועד.

אוכלים מרובים ונכסים מועטים - שלמים מרובים ועולות מועטות.

נכסים מרובים ואוכלים מועטים - עולות מרובות ושלמים מועטים.

זה וזה מועט - 'מעט כסף ושתי כסף'.

זה וזה מרובה - 'איש כמתנת ידו, כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך'.

שלמים מרובים. לר"ח: אף שאין לו - טופל ממעשר ומביא **פר גדול**,

לר"ש: 'טופלין אף מבהמה לבהמה', לא כחזקיה ולא כר"י,

ומפרש הברייתא: 'דמי' אכילה ראשונה מהחולין בבהמה או מעות.

הפריש י' בהמות לחגיגה, **והקריב ה'** ביום ראשון:

לר"ל: **מקריב ה' השניים** ביום שני, לר"י: **אינו מקריב** בל תוסיף.

רב אבא, לא חלקו: ר"ל: במפרש ליום א', ר"י: א. בסתם,

ב. ויש שהות ביום, ג. ויש לו אוכלים, **ומדלא הקריב - שיירם**.

להנצה

קיצור הדף היומי

יום שישי, י"ז באדר א' תשפ"ב

חגיגה • ט

מי שלא חג ביו"ט ראשון של חג חוגג כל הרגל, וי"ט אחרון של חג, עבר הרגל ולא חג אינו חייב באחריותו, **מעוות.. וחסרון לא יוכל להמנות!** רשב"מ: **מעוות לא יוכל לתקון** - הבא על הערוה והוליד ממזר, שאם תאמר גונב וגזול - יכול להתזירו ויתקן. רשב"י: **מעוות** - שהיה מתוקן ונתעוות, וזה ת"ח הפורש מן התורה.

חוגג כל הרגל. [ד' וחגתם.. שבעת ימים - וה"ה לפסח שבעה], **ויו"ט אחרון דחג.** לרי"ו: עצרת עצרת משביעי של פסח - לתשלומין,

ומופנה דכתוב כבר: **'לא תעשה מלאכה'**, ולא תפרוך: שחלוק משלפניו. ולברייתא: **'וחגתם אתו..** - יום א', **שבעת ימים..** - לתשלומין, **בחדש השביעי** - יו"ט אחרון, **תחגו אתו** - ולא כל החודש.

תשלומין - לרי"ו: **לראשון**, לר"א: **זה לזה**, שני לראשון ושלישי לשני. ונפק"מ: חיגר בראשון ונתרפא בשני - לרי"י: **פטור**, לר"א: **חייב.** **והך** [דלחזקיה: נזיר שנטמא ביום - מביא, בלילה - לא מביא], ולרי"ו: אף בלילה - מביא, אף שלא ראוי בלילה - התחייב בקרבן, - **סובר: לילה לאו מחוסר זמן** ויש עליו חובה, משא"כ חיגר. ושומר רי"ו: זב שראה ב' בלילה וא' ביום - לא מביא, - זה לדברי הסובר: **לילה מחוסר זמן**, אבל לשיטתו אף ג' בלילה - מביא, והחידוש: א' בלילה וב' ביום - מביא, ולא כאתקפתא דרשב"א.

'וחסרון לא יוכל להימנות' - ולא **להמלאות** -

דהלל לבר הא הא: זה שמנוהו חביריו למצוה, ולא **נמנה** עמהם, ותנ"ה.

הלל לבר הא הא: **'ושבתם וראיתם.. בין עובד א-להים לאשר לא עבדו'**, - שניהם צדיקים גמורים, אלא זה שנה פרקו מאה וזה מאה ואחד.

אליהו לבר הא הא: **'הנה צרפתיך.. בחרתיך בכור עוני'**, שחזר הקב"ה על מדות טובות ליתן לישראל, ומצא עניות, שיפה עניות ליהודים, כרצועה אדומה לסוס לבן.

רשב"מ: **מעוות לא יוכל לתקון** - הבא על הערוה והוליד ממזר. **והך דאפי' לא הוליד** -

דרשב"מ: הבא על אשת איש **ואסרה לבעלה**, נטרד מהעולם, המשנה דהוליד: באחותו פנויה, **או** אשת איש באונס, וברייתא דאפי' לא הוליד: באשת איש ברצון, **או** אשת כהן באונס.

דעות נוספות

ב. רשב"י: א"א **'בקרו** לקרבן גמל וחזיר' אלא **'טלה'** -

אף **מעוות לא יוכל לתקון** רק **בת"ח** שפרש מהתורה.

ג. **מעוות לא יוכל לתקון** - ביטל ק"ש או תפילה שחרית או ערבית.

ריב"ל: **'כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו'** - **ת"ח** שפרש.

'ליוצא ולבא אין שלום' - רב: היוצא מהלכה למקרא,

שמואל: מתלמוד למשנה, רי"ו: אפילו מתלמוד לתלמוד.

להנצחה

לינק להצטרפות

קיצור הדף היומי

יום שישי, י"ז באדר א' תשפ"ב

חגיגה • י

היתר נדרים פורחין באויר, ואין להם על מה שיסמכו. הלכות שבת, חגיגות ומעילות, כהררים התלוין בשערה - מקרא מועט והלכות מרובות. הדינין, עבודות, מהרות, טומאות ועריות, יש להן על מה שיסמכו.

הן הן גופי תורה.

אבל לכמה תנאים: **היתר נדרים יש על מה שיסמכו** -

- א. ר"א: **יפליא בערכין**, ושוב **יפליא** בנזיר - לאיסור, ולהיתר כשמתחרט, ודוחים לכר"ט: שאין אחד נזיר, שנזירות רק בהפלאה מפורש.
- ב. ריה"ו: **'אשר נשבעתי באפי'** - וחוזרני בי, ודוחים: איני חוזר בי.
- ג. רי"צ: **'כל נדיב לבו'** - כשלבו אתו, ודוחים: לא"צ להוציא בשפתיו.
- ד. חנניה: **'נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדק'** - רצה לא יקיים, ודוחים: שנשבעין לקיים המצווה.
- ה. שמואל: **'לא יחל דברו'** - אבל אחרים מחלין לו.
- רבא: על כולם יש פירכא כפי שנתבאר, חוץ משמואל.

הלכות שבת - כתלויין בשערה.

נצרכה לכר"א: **שחופר גומא לעפרה פטור** - לר"ש א"צ לגופה, ואפי" לר"י מקלקל, ואי"ז 'מלאכת מחשבת' - **ואינו מפורש** 'מלאכת מחשבת' בשבת, רק ממשכן.

חגיגות - כתלויין בשערה.

נצרכה לכדר"פ שהקשה: שמא 'וחגתם' אינו קרבן, אלא שמחה? [ולא ילין חלב חגי' - חלב שבזמן חג - ולשני לאוין ועשה], אלא: **מיחוגו לי במדבר**, שנלמד מהזבחים.. הגשתם לי **במדבר** - קרבן. - **ואינו מפורש**, דד"ת מדברי קבלה לא למידים.

א.

מעילות - כתלויין בשערה.

לא נצרך: לשליח שעשה שליחותו, בעה"ב מעל אף דעבירה, - ד'חטא חטא' מתרומה, ששלוחו כמותו. ולא נצרך: לנטל אבן לא מעל, עד שנתנה לחבירו אף שגזלה, - דבגזבר עסקינן וברשות הקדש הם, ולא נצרך: לבנאָה בביתו לא מעל, עד שידור אף ששינה, - דבהניחה ע"פ ארובה עסקינן ולא שינה, אלא כרבא: לנזכר בעה"ב, שליח מעל, ואין לדמותו לכל מוציא מעות הקדש שידע שיש מעות הקדש, אבל כאן קרוב לאונס, ואינו מפורש בתורה.

להנצחה

[לינק להצטרפות](#)

קיצור הדף היומי

יום ראשון, י"ט באדר א' תשפ"ב

חגיגה • יא

תניא: נגעים מקרא מרובה והלכות מועטות, ואהלות להיפך, ונפק"מ: כשיש ספק, אם לעיין במקרא או במשנה.

דינין - יש על מה שיסמכו. ולא מפורש כ"ב.

נצרכה: ל'נפש תחת נפש', וקרבי שלומד מ'נתינה' דלמעלה - ממון. עבודות. נצרכה ל'הקרינו' - ש'הולכה' היא עבודה, אף שפשוטו בקבלת הדם.

טהרות. נצרכה ל'את כל בשרו' מים שכל גופו עולה בהן - מ' סאה. טומאות. נצרכה ל'הנוגע טהם' בשרץ וטהם, מקצתו שהוא ככולו - א. כעדשה. ב. ריב"י: כזנב הלטאה,

עריות. נצרכה לכריב"א 'הנה הנה' זימה זימה' - לבתו מאנוסתו - שאסורה, ובשריפה. הן הן גופי תורה. ה"ק: הן והן גופי תורה, כולם.

הדרן עלך הכל חייבין

פרק שני אין דורשין

אין דורשין - בעריות בשלשה. כמעשה בראשית בשנים. ובמרכבה ביחיד, אלא אם כן חכם ומבין מדעתו. כל המסתכל בארבעה דברים - רתוי רחמים לו, אילו לא בא לעולם, - מה למעלה, מה למטה, מה לפניו, ומה לאחור. וכל שלא חס על כבוד קונו - רתוי רחמים לו, שלא בא לעולם.

ה"ק: לשלשה, לשנים, ליחיד.

בעריות. היינו: בסתרי עריות, ומסברא: שאחד עם רבו, והשנים ילמדו ביניהם ולא ישמעו, ויתירו האסור, ודוקא עריות שנפש אדם מחמדתו [אבל גזל חומדו רק כשלפניו], [ולא מ'איש איש' או מ'ושמרתם.. משמרת' שא"כ הרי נאמר בעוד מצוות].

להנצחה

לינק להצטרפות